

[Undervisningsministeren]

Jeg tror i virkeligheden, at denne 6. klasse-pige fra Albertslund er inde på noget meget centralt i vores skoledebat. Vi skal ikke overse problemerne. Vi skal gøre, hvad vi kan for at løse dem. Vi skal ikke glemme, at det er en ganske velfungerende skole, og kanhænde det var nyttigt, at vi en gang imellem talte om den side af den.

Mimi Stilling Jakobsen (CD):

Jeg ved, at der er flere af ordførerne, der har forpligtet sig til aftenmøder, og jeg skal derfor gøre det ekstremt kort. Jeg har nogle ganske enkelte bemærkninger til nogle af de ting, der er blevet rejst under debatten, som jeg i øvrigt vil takke for, og som jeg i øvrigt synes har bevist, at det ikke er for meget, at man har en debat om folkeskolen én gang om året.

Flere af ordførerne har været inde på, at nogle af de problemer, eleverne har, som skaber skoletræthed, skyldes forhold uden for skolen, og det tror jeg er rigtigt. Men spørgsmålet er så: hvordan skal skolen reagere på det? Skal skolen bare sige: ja men skolen er et spejl af samfundet, og de problemer må vi flytte med ind, det kan ikke undgås? Skal man give op på den måde? Eller skal man prøve at sige: o.k., netop de elever, der mangler nogle faste rammer, der mangler vejledning og måske mangler opbakning i forhold uden for skolen, skal vi prøve at give de faste rammer og den opbakning, der gør, at de ikke føler, at alting flyder.

Hr. Ole Vig Jensen talte om de elever, der var mere motiverede for det musiske eller det praktiske. Men det er jo netop det, jeg var inde på. Jeg mener, der er god grund til at se på 10. klasse, men jeg tror også, at man ikke kommer uden om at gå længere ned og se også på 8. og 9. klasse, for løsningen ligger ikke i, at man samlæser elever, der overhovedet ikke interesserer sig for bogligt stof, med elever, der er meget interesserede i bogligt stof. Jeg mener stadig væk, at man bliver nødt til at skabe nogle alternativer for de elever, der hellere vil beskæftige sig med noget praktisk, men at man ikke generelt skal nedprioritere det boglige til skade for dem, der faktisk interesserer sig for det. Man må tillade denne forskelligartethed.

Så spurgte hr. Tinning, hvad vi egentlig mente der kunne strammes op i det cirkulæ-

re. Cirkulæret skal ikke strammes op i den forstand, at der skal stå, at nu skal man spilleme gøre sådan eller nu skal man søreme gøre sådan. Det, der er tale om, er, at det cirkulære stort set ikke anvendes. Det er fra 1967, og der er ingen, der regner med det i dag. Det, man skulle gøre, var at få det ført up to date. Det er jo et spørgsmål om sanktioner, der skal bruges. Jeg ved godt, at det formelt er gældende, men der er ikke ret mange, der regner med det. Det var nok på sin plads at få givet lærerne nogle virkemidler og nogle sanktionsmuligheder, når man ikke mere kan tale sig til rette om problemerne, for det er klart, at det skal forsøges først.

Vedrørende spørgsmålet om minimumskrav taler man om, at det strider mod den decentralisering, man ellers ønsker. Det er ikke rigtigt, hvis man tager de faktiske forhold i dag. Hvad er det, der sker med de læseplaner, der udsendes i dag? Ja, der sker det, at ministeren egenhændigt udsender vejledende læseplaner til kommunerne. Jeg vil gætte på, at ca. 95 pct. af kommunerne vedtager disse læseplaner uden ændringer. Det betyder altså, at disse læseplaner aldrig har været diskuteret i folketinget eller i undervisningsudvalget. Den virkelige centralisering ligger i det system, vi har i øjeblikket, hvor det er ministeren, der udsender det, og hvor det aldrig nogen sinde bliver diskuteret her.

Så kan man selvfølgelig have den frygt, at et rødt flertal eller et sort flertal i folketinget kunne påvirke, hvad der skal undervises i. Det er klart, at et politisk flertal altid kan lave ulykker, navnlig hvis det er imod det, man selv mener. Men jeg understreger bare: centraliseringen i dag er mere kraftig, end det overhovedet ville kunne lade sig gøre, hvis man fik en debat om nogle centrale krav, som flere var med til at drøfte end bare den gruppe, ministeren har sat til at udarbejde det.

Endelig vil jeg sige med hensyn til ministerens bemærkninger om, at vi har sagt, at man bare skal smide eleverne ud af skolen, og alt det her, at ministeren har generaliseret. Jeg kom faktisk med en hel del forslag om, hvordan man kunne afhjælpe skoletrætheden, f.eks. ved at give elever med større lyst til det praktiske andre muligheder. Det har ministeren bare karakteriseret som, at det ikke var et debatniveau, ministeren ville bevæge sig på. Jeg har heller ikke rejst denne